

disputants- חולקים- statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראיה-!		central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- O		מקרא-key:	
בבא מציעא-הזהב		מאן דאמר			
מימרא					
אפילו למאן דאמר אין מטבע נעשה חליפין, מיעבד הוא דלא עביד חליפין, אקנויי - מיקנו בחליפין, מידי דהוה אפירא לרב נחמן. פירא לרב נחמן, לאו אף על גב דאינהו לא עבדי חליפין אקנויי מקנו בחליפין, טבעא נמי לא שנא.	רב פפא:			◊	מה:
היה עומד בגורן ואין בידו מעות, אמר לחבירו: הרי פירות הללו נתונים לך במתנה, וחוזר ואומר: הרי הן מחוללין על מעות שיש לי בבית.	מיתבי:		⚡	◊	מה:
טעמא: דאין בידו מעות, הא אם יש בידו מעות - ליקני להו לאידך במשיכה, ופריק. דהכי עדיף דהוה ליה בכרי.			⚡		מו:
ואי אמרת מטבע נקנה בחליפין - ניקנו ליה מעות להיאך אגב סודר, ולפרוק			⚡	◊	מו:
דלית ליה סודר.			!		מו:
ונקנינהו נהליה אגב קרקע			⚡		מו:
דלית ליה קרקע.			!		מו:
והא עומד בגורן קתני			⚡		מו:
בגורן שאינו שלו.			!		מו:
ואיכפל תנא לאשמעינן גברא ערטילאי, דלית ליה ולא כלום - אלא לאו שמע מינה: אין מטבע נקנה בחליפין, שמע מינה.			⚡	◊	מו:
ואף רב פפא הדר ביה.			■	◊	מו:
כי הא דרב פפא הוה ליה תריסר אלפי דינרי בי חוזאי, אקנינהו לרב שמואל בר אחא אגב אסיפא דביתיה. כי אתא - נפק לאפיה עד תוך.			○	■	מו:
אין מטבע נעשה חליפין.	וכן אמר עולא:		■	◊	מו:
אין מטבע נעשה חליפין.	וכן אמר רב אסי:		■	◊	מו:
אין מטבע נעשה חליפין.	וכן אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:		■	◊	מו:
הרי שהיו חמרו ופועליו תובעין אותו בשוק, ואמר לשולחני: תן לי בדינר מעות ואפרנסם, ואני אעלה לך יפה דינר וטריסית ממעות שיש לי בביתי. אם יש לו מעות - מותר, ואם לאו - אסור.	איתיביה רבי אבא לעולא:		⚡	◊	מו:
ואי סלקא דעתך אין מטבע נעשה חליפין - הויא ליה הלוואה, ואסור			⚡	◊	מו:
אשתיק.	[עולא]		○		מו:
דלמא אידי ואידי בפרוטטות שנו דליכא עלייהו טבעא, ואידי ואידי פירא הוה, ומשום הכי נקנו בחליפין.	אמר ליה: [רבי אבא]		!	◊	מו:
אין.	א"ל: [עולא]		■		מו:
דיקא נמי			■		מו:
יפה דינר וטריסית.	דקתני:		■	■	מו:
ולא קתני דינר יפה וטריסית, שמע מינה.			■		מו:
לעולם בדמים ובפרוטטות, כיון דאית ליה - נעשה כאומר הלויני עד שיבא בני או עד שאמצא מפתח.	רב אשי:		!	◊	מו:
כל הנעשה דמים באחר, כיון שזכה זה - נתחייב זה בחליפין.	תא שמע:		⚡	◊	מו:
כל הנעשה דמים באחר מאי ניהו - מטבע, ושמע מינה: מטבע נעשה חליפין			⚡		מו:
הכי קאמר: כל הנישום דמים באחר, כיון שזכה זה - נתחייב זה בחליפין.	רב יהודה:		!	◊	מו:
הכי נמי מסתברא			■		מו:
כיצד? החליף שור בפרה, או חמור בשור.	מדקתני סיפא:		■	◊	מו:
שמע מינה.			■		מו:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ◻ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ◼ ראייה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

בבא מציעא-הזהב	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ולמאי דסליק אדעתיה מעיקרא מטבע, מאי כיצד?												◊	מז:
הכי קאמר: ופירי נמי עבדי חליפין, כיצד? החליף שור בפרה או חמור בשור.												◊	מז:
הניחא לרב ששת												◊	מז:
פירי עבדי חליפין	דאמר: [רב ששת]											◊	מז:
אלא לרב נחמן												◊	מז:
כלי - אין, אבל פירי - לא עבדי חליפין	דאמר: [רב נחמן]											◊	מז:
מאי כיצד?												◊	מז:
הכי קאמר: יש דמים שהן כחליפין, כיצד? החליף דמי שור בפרה, או דמי חמור בשור.												◊	מז:
מאי טעמיה דרב נחמן?												◊	מז:
סבר לה כרבי יוחנן	[רב נחמן]											◊	מז:
דבר תורה מעות קונות, ומפני מה אמרו משיכה קונה - גזירה שמא יאמר לו נשרפו חטיף בעלייה	דאמר: [רבי יוחנן]											◊	מז:
ומלתא דשכיחא - גזרו ביה רבנן, מלתא דלא שכיחא - לא גזרו ביה רבנן.												◊	מז:
משיכה מפורשת מן התורה	ולריש לקיש, דאמר:											◊	מז:
הניחא אי סבר לה כרב ששת - מתרץ לה כרב ששת, אלא אי סבר לה כרב נחמן, דאמר: פירי לא עבדי חליפין ומטבע לא קני, היכי מתרץ לה?												◊	מז:
על כרחך כרב ששת מתרץ לה.												◊	מז:
כל המטלטלין קונין זה את זה.	תנן:											◊	מז:
ואפילו כיס מלא מעות בכיס מלא מעות.	ואמר ריש לקיש:											◊	מז:
בדינר אנקא ואניגרא, אחד שפסלתו מלכות ואחד שפסלתו מדינה.	תרגמו רב אחא:											◊	מז:
וצריכא, דאי אשמועינן פסלתו מלכות - משום דלא סגי כלל, אבל פסלתו מדינה, דסגי ליה במדינה אחריתי - אימא אחתי מטבע הוא, ואין מטבע נקנה בחליפין. ואי אשמועינן פסלתו מדינה - משום דלא סגי ליה לא בצנעא ולא בפרהסיא, אבל פסלתו מלכות דסגי ליה בצנעא - אימא אחתי מטבע הוא, ואין מטבע נקנה בחליפין - צריכא.												◊	מז:
מכור לי באלו - קנה, ויש לו עליו אונאה.	רבה אמר רב הונא:											◊	מז:
קנה אף על גב דלא משך, דכיון דלא קפיד - קנה, דכי חליפין דמי.												◊	מז:
ויש לו עליו אונאה - דמכור לי באלו קאמר ליה.												◊	מז:
מכור לי באלו - קנה, ואין לו עליו אונאה.	רב אבא אמר רב הונא:											◊	מז:
פשיטא, דמים ואין מקפיד עליהן, הא קאמרין דקני, דכחליפין דמו. חליפין ומקפיד עליהן מאי?												◊	מז:
הרי שהיה תופש פרתו ועומד, ובא חבירו ואמר לו: פרתך למה? - לחמור אני צריך. - יש לי חמור שאני נותן לך. פרתך בכמה? - בכך וכך. - חמורך בכמה? - בכך וכך. משך בעל החמור את הפרה, ולא הספיק בעל הפרה למשוך את החמור עד שמת החמור - לא קנה בעל החמור את הפרה.	רב אדא בר אבהו, תא שמע:											◊	מז:
שמע מינה: חליפין ומקפיד עליהן - לא קנה.												◊	מז:
אטו חליפין בשופטני עסקינן, דלא קפדי? אלא: כל חליפין מיקפד קפדי, וקנה. והכא במאי עסקינן - דאמר ליה: חמור בפרה וטלה, ומשך את הפרה ועדיין לא משך את הטלה, דלא הוה ליה משיכה מעליא.	רבא:											◊	מז:
מכור לי באלו - קנה, ויש לו עליו אונאה.	אמר מר: [רב הונא]											◊	מז:
לימא סבר רב הונא מטבע נעשה חליפין												◊	מז:

disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה- key-מקרא:		statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
בבא מציעא-הזהב	מזמן דאמר														
מזמן דאמר															
לא, רב הונא סבר לה כרבי יוחנן													!	◇	מז.
דבר תורה מעות קונות. ומפני מה אמרו משיכה קונה - גזירה שמא יאמר לו: נשרפו חטיף בעלייה.	דאמר: [רבי יוחנן]												!	◇	מז.
מלתא דשכיחא - גזרו בה רבנן, ומלתא דלא שכיחא - לא גזרו בה רבנן.													!	◇	מז.
אין מטבע נעשה חליפין.	מר הונא בריה דרב נחמן לרב אשי: אתון הכי מתניתו לה, אנן הכי מתנינן לה: וכן אמר רב הונא:													◇	מז.
במה קונין?													^		מז.
בכליו של קונה, דניחא ליה לקונה דלהוי מקנה קונה, כי היכי דלגמר ולקני ליה.	רב:												!	◇	מז.
בכליו של מקנה	לוי:												!	◇	מז.
כדבעינן למימר לקמן.													!	◇	מז.
וללוי, דאמר בכליו של מקנה, הא קא קני ארעא אגב גלימא. אם כן, הווי ליה נכסים שיש להן אחריות ונקנין עם נכסים שאין להן אחריות, ואנן איפכא תנן: נכסים שאין להן אחריות נקנין עם נכסים שיש להן אחריות	רב הונא מדסקרתא לרבא:												?	◇	מז.
אי הוה לוי הכא הוה מפיק לאפך פולטי דנורא מי סברת גלימא מקנה ליה? בההיא הנאה דקא מקבל מיניה - גמר ואקני ליה.	אמר ליה: [רבא]												!	◇	מז.
כתנאי:														◇	מז.
(רות ד') וזאת לפני ישראל על הגאולה ועל התמורה לקים כל דבר שלף איש נעלו ונתן לרעהו. גאולה - זו מכירה, וכן הוא אומר (ויקרא כ"ז) לא יגאל. תמורה - זו חליפין, וכן הוא אומר (ויקרא כ"ז) לא יחליפנו ולא ימיר אותו, לקים כל דבר שלף איש נעלו ונתן לרעהו. - מי נתן למי? - בועז נתן לגואל.	[ת"ק]												!	◇	מז.
גואל נתן לבעז.	רבי יהודה:												!	◇	מז.
קונין בכלי, אף על פי שאין בו שוה פרוטה.	תנא:													◇	מז.
לא שנו אלא בכלי, אבל בפירי - לא.	רב נחמן:												!	◇	מז.
אפילו בפירות.	רב ששת:												!	◇	מז.
מאי טעמא דרב נחמן: אמר קרא נעלו נעל - אין, מידי אחרינא - לא.	[רב נחמן]													◇	מז.
מאי טעמיה דרב ששת - אמר קרא: לקים כל דבר.	[רב ששת]													◇	מז.
לרב נחמן נמי, הכתיב לקים כל דבר													?		מז.
ההוא לקים כל דבר דניקנין במנעל.	[רב נחמן]												!	◇	מז.
ורב ששת נמי, הכתיב נעלן													?		מז.
מה נעלו דבר המסויים - אף כל דבר המסויים, לאפוקי חצי רמון וחצי אגוז, דלא.	אמר לך רב ששת:												!	◇	מז.
כמאן כתבינן האידינא במנא דכשר למקניא ביה.	רב ששת בריה דרב אידי:												^	◇	מז.
במנא - לאפוקי מדרב ששת													!	◇	מז.
דאמר קונין בפירות.	דאמר: [רב ששת]												!	◇	מז.
דכשר - לאפוקי מדשמואל													!	◇	מז.
קונין במרוקא.	דאמר: [שמואל]												!	◇	מז.
למקניא - לאפוקי מדלוי													!	◇	מז.

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה

Talmud Navigator

בבא מציעא-הזהב	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
דאמר בכליו של מקנה	דאמר: [לוי]											מז: !
קא משמע לן למקניא - ולא לקנויי.												מז: !
ביה - רב פפא אמר: למעוטי מטבע	[רב פפא]											מז: !
למעוטי איסורי הנאה.	רב זביד ואיתימא רב אשי:											מז: !
ביה - אמר רב פפא: למעוטי מטבע.	איכא דאמרי: [רב פפא]											מז: !
דכשר - אמר רב זביד ואיתימא רב אשי: למעוטי איסורי הנאה. אבל מוריקא לא אצטריך.	[רב זביד ואיתימא רב אשי]											מז: !
אסימון קונה את המטבע וכו'.												מז: <
מאי אסימון?												מז: ^
מעוטי הניתנות בסימן לבית המרחץ.	רב:											מז: !
אין מחללין מעשר שני על אסימון, ולא על מעוטי הניתנות בסימן לבית המרחץ.	מיתבי:											מז: ?
מכלל דאסימון לאו מעוטי הניתנות בסימן לבית המרחץ												מז: ?
וכי תימא פרושי קמפרש												מז: !
והא לא תנא הכי												מז: ?
מחללין מעשר שני על אסימון, דברי רבי דוסא.	[רבי דוסא]											מז: ?
אין מחללין.	הכמים:											מז: ?
שאין מחללין על מעוטי הניתנות בסימן לבית המרחץ	ושוין:											מז: ?
מאי אסימון - פולסא.	אלא אמר רבי יוחנן:											מז: !
ואזדא רבי יוחנן לטעמיה												מז: ■
רבי דוסא ורבי ישמעאל אמרו דבר אחד.	דאמר רבי יוחנן:											מז: ■
רבי דוסא - הא דאמרן.												מז: ■
רבי ישמעאל מאי היא												מז: ^
(דברים י"ד) וצרת הכסף בידך - לרבות כל דבר הנצטרך ביד, דברי רבי ישמעאל.	דתניא: [רבי ישמעאל]											מז: ■
לרבות כל דבר שיש עליו צורה.	רבי עקיבא:											מז: ■
כיצד? משך הימנו פירות ולא נתן לו מעוטי - אינו יכול לחזור בו וכו'.												מז: <
דבר תורה מעוטי קונות, ומפני מה אמרו משיכה קונה - גזירה שמא יאמר לו נשרפו חטיף עלייה.	רבי יוחנן:											מז: ■
סוף סוף, מאן דשדא דליקה בעי שלומי												מז: ?
אלא, גזירה שמא תפול דליקה באונס. אי מוקמת להו ברשותיה מסר נפשיה, טרח ומציל, ואי לא - לא מסר נפשיה טרח ומציל.												מז: ■
משיכה מפורשת מן התורה.	ריש לקיש:											מז: ■
מאי טעמא דריש לקיש - אמר קרא: (ויקרא כ"ה) וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך - דבר הנקנה מיד ליד.												מז: ■
מיד - למעוטי קרקע דלית בה אונאה.	רבי יוחנן:											מז: ■

disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- מובאה של פיסקה קודמת-story key-מקרא:	מימרא-statement challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוף! proof-ראיה	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ					
בבא מציעא-הזהב	מאן דאמר						
וריש לקיש						ז	מז:
אם כן לכתוב קרא וכי תמכרו ממכר מיד עמיתך אל תונו, או קנה למה לי? שמע מינה למשיכה.	[ריש לקיש]					ז	מז:
ורבי יוחנן: או קנה מאי עביד ליה?						ז	מז:
מיבעי ליה לכדתניא:	[רבי יוחנן]					ז	מז:
וכי תמכרו ממכר אל - תונו אין לי אלא שנתאנה לוקח, נתאנה מוכר מנין? תלמוד לומר או קנה אל תונו.	[דתניא]					ז	מז:
וריש לקיש						ז	מז:
תרתי גמר מיניה.	[ריש לקיש]					ז	מז:
כל שהכסף בידו - ידו על העליונה, מוכר הוא דמצי הדר ביה, לוקח לא מצי הדר ביה.	תנן, רבי שמעון:					ז	מז:
אי אמרת בשלמא מעות קונות - משום הכי מוכר מצי הדר ביה, לוקח - לא מצי הדר ביה. אלא אי אמרת מעות אינן קונות - לוקח נמי ליהדר ביה						ז	מז:
אליבא דרבי שמעון - לא קאמינא, כי קאמינא - אליבא דרבנן.	אמר לך ריש לקיש:					ז	מז:
בשלמא לריש לקיש - היינו דאיכא בין רבי שמעון לרבנן. אלא לרבי יוחנן, מאי איכא בין רבי שמעון לרבנן?						ז	מז:
איכא בינייהו דרב חסדא						ז	מז:
כדרך שתקנו משיכה במוכרין כך תקנו משיכה בלקוחות.	דאמר רב חסדא:					ז	מז:
רבי שמעון - לית ליה דרב חסדא	[רבי שמעון]					ז	מז:
רבנן אית להו דרב חסדא.	[רבנן]					ז	מז:
אבל אמרו מי שפרע מדור המכול הוא עתיד ליפרע ממי שאינו עומד בדיבורו.	תנן:					ז	מז:
אי אמרת בשלמא מעות קונות - משום הכי קאי באבל, אלא אי אמרת מעות אינן קונות - אמאי קאי באבל?						ז	מז:
משום דברים.						ז	מז:
ובדברים מי קאי באבל?						ז	מז:
אף על פי שאמרו טלית קונה דינר זהב, ואין דינר זהב קונה טלית - מכל מקום כך הלכה, אבל אמרו: מי שפרע מאנשי דור המכול ומאנשי דור הפלגה ומאנשי סדום ועמורה וממצרים בים, הוא עתיד ליפרע ממי שאינו עומד בדיבורו. והנושא ונותן בדברים - לא קנה, והחזור בו - אין רוח חכמים נוחה הימנו.	והתניא, רבי שמעון:					ז	מז:
אנו אין לנו אלא אין רוח חכמים נוחה הימנו.	ואמר רבא:					ז	מז:
דברים ואיכא בהדיהו מעות - קאי באבל, דברים וליכא בהדיהו מעות - לא קאי באבל.						ז	מז:
קרא ומתניתא מסייע ליה לריש לקיש.	רבא:					ז	מז:
קרא - דכתיב (ויקרא ה') וכחש בעמיתו בפקדון או בתשומת יד או בגזל או עשק את עמיתו.						ז	מז:
תשומת יד - אמר רב חסדא: כגון שיחד לו כלי להלוואתו	[רב חסדא]					ז	מז:
עשק - אמר רב חסדא: כגון שיחד לו כלי לעשקו.	[רב חסדא]					ז	מז:
עשק או את הפקדון אשר הפקד אתו ואילו תשומת יד לא אהדריה. מאי טעמא - לאו משום דמחסרא						ז	מז:
אימא מעושק הוא דהדר קרא.	רב פפא לרבא:					ז	מז:
הכא במאי עסקינן - כגון שנטלו ממנו וחזרו והפקידו אצלו.						ז	מז:
היינו פקדון						ז	מז:

◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ♪ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	Talmud Navigator א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ		
בבא מציעא-הזהב	מאן דאמר			
מימרא	מאן דאמר			
תרי גוני פקדון.		◊	!	מח.
אי הכי תשומת יד נמי ליהדריה, ולוקמיה כגון שנטלו הימנו וחזר והפקידו אצלו.		‡		מח.
אי אהדריה קרא - לא תיובתא ולא סייעתא, השתא דלא אהדריה קרא - מסייע ליה.		◊	!	מח.
ותשומת יד לא אהדריה קרא?		‡		מח.
מנין ליתן את האמור למעלה למטה - דכתיב (ויקרא ה') או מכל אשר ישבע עליו לשקר	והתניא, אמר רבי שמעון:	◊	‡	מח.
לרבות תשומת יד להישבון.	ואמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה אמר רב:	◊	‡	מח.
בהדיא מיהא לא אהדריה קרא.		◊	!	מח.
מתניתא מנלן		◊	^	מח.
נתנה לבלן - מעל	דתניא:	◊	! ■	מח.
דוקא בלן הוא, דלא מחסרא משיכה. אבל מידי אחריתא, דמחסרא משיכה - לא מעל עד דמשיך.	ואמר רב:	!	■	מח.
נתנה לספר - מעל	והתניא:	◊	‡ ■	מח.
וספר הא בעי לממשך תספורת		‡		מח.
הכא במאי עסקינן - בספר נכרי, דלאו בר משיכה הוא.		◊	!	מח.
נתנה לספר או לספן או לכל בעלי אומנות - לא מעל עד דמשיך.	תניא נמי הכי:	■	■	מח.
קשיין אהדד?		‡	■	מח.
אלא לאו שמע מינה: כאן - בספר נכרי, כאן בספר ישראל, שמע מינה.		■		מח.
דבר תורה מעות קונות.	וכן אמר רב נחמן:	◊	■	מח.
ובדקה לוי במתניתיה ואשכח:	[לוי]	○		מח.
נתנה לסיטון - מעל	[תניא]	◊	○ ■	מח.
אלא קשיא לריש לקיש		◊	‡	מח.
הא מני - רבי שמעון היא.	אמר לך ריש לקיש:	◊	!	מח.
אבל אמרו מי שפרע וכו'.		◊	■	מח.
אודועי מודעינן ליה	איתמר, אביי:	◊	◆ ■	מח.
מילט לייטינן ליה.	רבא:	◊	◆ ■	מח.
אודועי מודעינן ליה, דכתיב (שמות כ"ב) ונשיא בעמך לא תאר.	אביי:	■		מח.
מילט לייטינן ליה, דכתיב בעמך - בעושה מעשה עמך.	רבא:	■		מח.
מנא אמינא לה	רבא:	◊	■	מח.
דרכי חייא בר יוסף יהבו ליה זוזי אמלאה, לסוף אייקר מלחא. אתא לקמיה דרבי יוחנן	[רבי חייא בר יוסף]	◊	○ ■	מח.
זיל הב להו, ואי לא - קביל עליך מי שפרע.	אמר ליה: [רבי יוחנן]	◊	■ ■	מח.
ואי אמרת אודועי מודעינן ליה, רבי חייא בר יוסף בר אודועי הוא?		■		מח.

disputants- חולקים- statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה- ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story															
מקרא- key:	בבא מציעא- הוזהב	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
	ואלא מאי - מילט לייטינן ליה, רבי חייא בר יוסף אתי לקבולי עליה לטותא דרבנן?														מח:
	אלא רבי חייא בר יוסף ערבון הוא דיהבי ליה.														מח:
	כנגדו הוא קונה	הוא סבר: [רבי חייא בר יוסף]													מח:
	כנגד כולו הוא קונה.	ואמר ליה רבי יוחנן:													מח:
	ערבון, רב אומר: כנגדו הוא קונה	אתמר: [רב]													מח:
	כנגד כולו הוא קונה.	רבי יוחנן:													מח:
	הנותן ערבון לחבירו, ואמר לו: אם אני חוזר בי - ערבוני מחול לך, והלה אמר לו: אם אני אחזור בי - אכפול לך ערבונך, נתקיימו התנאים, דברי רבי יוסי.	מיתבי: [רבי יוסי]													מח:
	רבי יוסי לטעמיה														מח:
	אסמכתא קניא.	דאמר: [רבי יוסי]													מח:
	דיו שיקנה כנגד ערבונו.	רבי יהודה:													מח:
	במה דברים אמורים - בזמן שאמר לו ערבוני יקון. אבל מכר לו בית או שדה באלף זוז, ופרע לו מהם חמש מאות זוז - קנה, ומחזיר לו את השאר אפילו לאחר כמה שנים.	רבן שמעון בן גמליאל:													מח:
	מאי לאו הוא הדין למטלטלין, בדסתמא קני להו לכולהו.														מח:
	לא, מטלטלין בדסתמא לא קני.														מח:
	ומאי שנא?														מח:
	קרקע דבכספא קני ליה ממש - קני ליה לכולה, מטלטלי דלא קני אלא לקבולי מי שפרע - לא קני ליה כוליה.														מח:
	לימא כתנאי:														מח:
	המלוה את חבירו על המשכון ונכנסה השמיטה, אף על פי שאינו שוה אלא פלג - אינו משמט, דברי רבן שמעון בן גמליאל.	[רבן שמעון בן גמליאל]													מח:
	אם היה משכון כנגד הלואתו - אינו משמט, ואם לאו - משמט.	רבי יהודה הנשיא:													מח:
	מאי אינו משמט דקאמר רבן שמעון בן גמליאל?														מח:
	אילמא כנגדו														מח:
	מכלל דרבי יהודה הנשיא סבר: להך פלגא נמי משמט? אלא משכון דנקיט למה ליה?														מח:
	אלא לאו שמע מיניה, מאי אינו משמט דקאמר רבן שמעון בן גמליאל - אינו משמט בכולו, ומאי משמט דקאמר רבי יהודה הנשיא - להך פלגא דלא נקיט עליה משכון. ובהא קמיפלגי:														מח:
	כנגד כולו הוא קונה	דרבן שמעון בן גמליאל סבר:													מח:
	כנגדו הוא קונה.	ורבי יהודה הנשיא סבר:													מח:
	לא, מאי אינו משמט דקאמר רבן שמעון בן גמליאל - להך פלגא דנקיט עליה משכון.														מח:
	מכלל דרבי יהודה הנשיא סבר: להך פלגא דנקיט עליה משכון - נמי משמט, אלא משכון דנקיט למה ליה?														מח:
	לזכרון דברים בעלמא.														מח:
	רב כהנא יהבי ליה זוזי אכיתנא, לטוף אייקר כיתנא. אתא לקמיה דרב.	[רב כהנא]													מח:
	במאי דנקיטת זוזי - הב להו, ואידך - דברים ניהו, ודברים אין בהן משום מחוסרי אמנה.	אמר ליה: [רב]													מח:
	דאיתמר דברים, רב אמר: אין בהן משום מחוסרי אמנה	[רב]													מח:

מימרא-statement ■ קושיא-challenge ^ שאלה-question ^ תירוץ-answer! ראיה-proof ■		חולקים-disputants ♦ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review ◊ מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment < מעשה-story O		מקרא-key:		
בבא מציעא-הזהב		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ		
מימרא						
יש בהם משום מחוסרי אמנה.	רבי יוחנן:	◊	■	■	■	מט.
מה תלמוד לומר (ויקרא י"ט) הין צדק? והלא הין בכלל איפה היה? אלא לומר לך: שיהא הן שלך צדק, ולאן שלך צדק	מיתבי, רבי יוסי ברבי יהודה	◊	?			מט.
ההוא שלא ידבר אחד בפה ואחד בלב.	אביי:	◊	!			מט.
אף על פי שאמרו תלית קונה דינר זהב ואין דינר זהב קונה תלית, מכל מקום כך הלכה, אבל אמרו: מי שפרע מאנשי דור המבול ומאנשי דור הפלגה - הוא עתיד ליפרע ממי שאינו עומד בדיבורן	מיתבי, רבי שמעון:	◊	?	■		מט.
תנאי היא		◊	!			מט.
מעשה ברבי יוחנן בן מתאי שאמר לבנו: צא ושכור לנו פועלים. הלך ופסק להם מזונות. וכשבא אצל אביו אמר לו: בני, אפילו אתה עושה להם כסעודת שלמה בשעתו לא יצאת ידי חובתך עמהם, שהן בני אברהם יצחק ויעקב. אלא, עד שלא יתחילו במלאכה צא ואמור להם: על מנת שאין לכם עלי אלא פת וקטנית בלבד.	דתנן:	◊	!	■		מט.
ואי סלקא דעתך דברים יש בהן משום מחוסרי אמנה - היכי אמר ליה זיל הדר בך?		◊	!			מט.
שאני התם, דפועלים גופייהו לא סמכא דעתייהו. מאי טעמא - מידע ידעי דעל אבוה סמך.		◊	?			מט.
אי הכי, אפילו התחילו במלאכה נמי		◊	?			מט.
התחילו במלאכה ודאי סמכי דעתייהו, אמרו: מימר אמר קמיה דאבוה, וניחא ליה.		◊	!			מט.
ומי אמר רבי יוחנן הכי?		◊	?			מט.
האומר לחבירו מתנה אני נותן לך - יכול לחזור בו.	והאמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:	◊	?	■		מט.
יכול, פשיטא		◊	?	?		מט.
אלא: מותר לחזור בו.		◊	?	■		מט.
ומודה רבי יוחנן במתנה מועטת, דסמכא דעתייהו.	רב פפא:	◊	!			מט.
הכי נמי מסתברא		◊	■			מט.
ישראל שאמר לבן לוי: כור מעשר יש לך בידי - בן לוי רשאי לעשותו תרומת מעשר על מקום אחר.	דאמר רבי אבהו אמר רבי יוחנן:	◊	■	■		מט.
אי אמרת בשלמא לא מצוי למיהדר ביה - משום הכי רשאי, אלא אי אמרת מצוי למיהדר ביה - אמאי רשאי? אישתכח דקא אכיל טבלים		◊	■			מט.
הכא במאי עסקינן - כגון שנטלו ממנו, וחזר והפקידו אצלו.		◊	?			מט.
אי הכי אימא סיפא:		◊	?			מט.
נתנו לבן לוי אחר - אין לו עליו אלא תרעומת.	[סיפא]	◊	?	■		מט.
ואי סלקא דעתך כגון שנטלו ממנו וחזר והפקידו אצלו, אמאי אין לו עליו אלא תרעומת? כיון דמשכיה - ממנא אית ליה גביה		◊	?			מט.
אלא לאו שמע מינה - בדלא נטלו, שמע מינה.		◊	!			מט.
ההוא גברא דיהיב זוזי אשומשמי, לסוף אייקר שומשמי, הדרו בהו ואמרו ליה: לית לך שומשמי, שקול זוזך. לא שקיל זוזיה, איגוב. אתו לקמיה דרבא.		◊	○			מט.
כיון דאמרי לך שקול זוזך ולא שקלית - לא מבעיא שומר שכר דלא הוי, אלא אפילו שומר חנם נמי לא הוי.	אמר ליה: [רבא]	◊	■			מט.
והא בעי לקבולי עליה מי שפרע	רבנן לרבא:	◊	?			מט.
הכי נמי.	אמר להו: [רבא]	◊	■			מט.
לידידי אמר לי ההוא מרבנן ורב טבות שמיה, ואמרי לה רב שמואל בר זוטרא שמיה, דאי הוו יהבי ליה כל חללא דעלמא לא הוי קא משני בדבוריה.	רב פפי אמר לי רבינא:	◊	○			מט.
בידידי הוה עובדא, ההוא יומא אפניא דמעלי שבתא הוה, והוה יתיבנא ואתא ההוא גברא וקאי אבבא. אמר לי: אית לך שומשמי לזבונאי?	[רב טבות/רב שמואל בר זוטרא]	◊	○			מט.
אמרי ליה: לא.		◊	○			מט:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < insertion of an earlier segment-קודמת- story-מעשה- O	statement-מזמרה ; קושיא- challenge- ^ שאלה- question- ! תירוץ- answer- ■ ראייה- proof-								
מקרא-key:									
בבא מציעא-הזהב									
מזמרא	מאן דאמר						א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ		
אמר לי: ליהו הנך זוזי בפקדון גבך, דהא השכח לי. - אמרי ליה: הא ביתא קמך. אותבינהו בביתא, ואיגנוב. אתא לקמיה דרבא						○		◇	מט:
כל הא ביתא קמך, לא מיבעיא שומר שכר דלא הוי - אלא אפילו שומר חנם נמי לא הוי.	אמר ליה: [רבא]					■			מט:
אמרי ליה: והא אמרו ליה רבנן לרבא: איבעי ליה לקבולי עליה מי שפרע						;			מט:
ואמר לי: לא היו דברים מעולם.						○			מט:
כל שהכסף בידו ידו על העליונה וכו'.	רבי שמעון:							■	מט: <
אימתי - בזמן שהכסף והפירות ביד מוכר, אבל כסף ביד מוכר ופירות ביד לוקח - אינו יכול לחזור בו, מפני שכספו בידו.	תניא, אמר רבי שמעון:					■		◇	מט:
בידו? ביד מוכר הוא						;			מט:
אלא: מפני שדמי כספו בידו.								■	מט: ◇
פשיטא						;			מט:
הכא במאי עסקינן - כגון שהיתה עלייה של לוקח מושכרת ביד מוכר. טעמא מאי תקינו רבנן משיכה - גזירה שמא יאמר לו נשפרו חטיף בעלייה, הכא ברשותיה דלוקח ניהו. אי נפלה דליקה באונס - איהו טרח ומייתי לה.	רבא:					!		◇	מט:
ההוא גברא דיהיב זוזי אחמרא, לסוף שמע דקא בעי למנסביה דבי פרזק רופילא, אמר ליה: הב לי זוזי, לא בעינא חמרא. אתא לקמיה דרב חסדא						○		◇	מט:
כדרך שתיקנו משיכה במוכרין, כך תיקנו משיכה בלקוחות.	אמר ליה: [רב חסדא]					■		◇	מט:
האונאה ארבעה כסף מעשרים וארבעה כסף לסלע, שתות למקח.	[חכמים]							■	מט: מ
עד מתי מותר להחזיר? עד כדי שיראה לתגר או לקרובו.								■	מט:
האונאה שמונה כסף מעשרים וארבע כסף לסלע, שליש למקח	הורה רבי טרפון בלוד:							■	מט:
ושמחו תגרי לוד.						○		■	מט:
כל היום מותר לחזור	אמר להם: [רבי טרפון]					■		■	מט:
אמרו לו: יניח לנו רבי טרפון במקומינו, וחזרו לדברי חכמים.						○		■	מט:
שתות מקח שנינו	אתמר, רב:					◆		■	מט: ג
שתות מעות נמי שנינו.	שמואל:					◆		■	מט: ג
שוי שיתא בחמשא, שוי שיתא בשבעה - כולי עלמא לא פליגי דבתר מקח אזלינן, ואונאה הויא.	[כולי עלמא]					■			מט:
כי פליגי - שוי חמשא בשיתא, ושוי שבעה בשיתא.								◇	מט:
לשמואל דאמר בתר מעות אזלינן - אידי ואידי אונאה הוי	[שמואל]					■			מט:
לרב דאמר בתר מקח אזלינן - שוי חמשא בשיתא ביטול מקח הויא, שוי שבעה בשיתא - מחילה הויא.	[רב]					■			מט:
כי אמרינן מחילה וביטול מקח - היכא דליכא שתות משני צדדים, אבל היכא דאיכא שתות מצד אחד - אונאה הויא.	שמואל:					■		◇	מט:
האונאה ארבעה כסף מעשרים וארבעה כסף לסלע, שתות למקח.	תנן:					■		;	מט: ◇
מאי לאו - דזבין שוי עשרים בעשרין וארבעה, ושמע מינה שתות מעות נמי שנינו						;			מט:
לא, דזבין שוי עשרים וארבעה בעשרים.						!		◇	מט:
מי נתאנה - מוכר.						;			מט:
עד מתי מותר להחזיר - בכדי שיראה לתגר או לקרובו.	אימא סיפא:					■		;	מט: ◇

disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת- story- מעשה- key-מקרא:		statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
בבא מציעא-הזהב	מזמרא	מאן דאמר													
לא שנו אלא לוקח, אבל מוכר - לעולם חוזר.	מזמרא	ואמר רב נחמן:													מט:
אלא דזבין שוי עשרים וארבעה בעשרין ותמניא.	מזמרא														מט:
האנאה שמונה כסף מעשרים וארבעה כסף לסלע, שליש למקח.	מזמרא	תנן: הורה רבי טרפון בלוד:													מט:
מאי לאו - דזבין שוי שיתסרי בעשרים וארבעה, ושמע מינה שליש מעות נמי שנינן	מזמרא														מט:
לא דזבין שוי עשרים וארבעה בשיתסר	מזמרא														מט:
מי נתאנה - מוכר.	מזמרא														מט:
אמר להם כל היום מותר לחזור	מזמרא	אימא סיפא:													מט:
לא שנו אלא לוקח, אבל מוכר לעולם חוזר	מזמרא	ואמר רב נחמן:													מט:
אלא דזבין שוי עשרים וארבעה בתלתין ותרין.	מזמרא														מט:
תניא כוותיה דשמואל:	מזמרא														מט:
מי שהוטל עליו ידו על העליונה. כיצד? מכר לו שוה חמשה בששה, מי נתאנה - לוקח, יד לוקח על העליונה, רצה - אומר תן לי מעותי, או תן לי מה שאוניתי.	מזמרא	[תניא]													מט:
מכר לו שוה שש בחמש מי נתאנה - מוכר, יד מוכר על העליונה. רצה - אומר לו תן לי מקחי, או תן לי מה שאוניתי.	מזמרא														מט:
פחות משתות לרבנן, לאלתר היא מחילה או בכדי שיראה לתגר או לקרובו? ואם תמצי לומר בכדי שיראה לתגר או לקרובו, מאי איכא בין שתות לפחות משתות? - איכא, דאלו שתות - ידו על העליונה, רצה - חוזר, רצה - קונה ומחזיר אונאה. ואילו פחות משתות - קנה ומחזיר אונאה. מאי?	מזמרא	איבעיא להו:													ג:
חזרו לדברי חכמים.	מזמרא	תא שמע:													ג:
פחות משליש לרבי טרפון כפחות משתות לרבנן דמי.	מזמרא	סברוה:													ג:
אי אמרת בשלמא פחות משתות לרבנן בכדי שיראה לתגר או לקרובו, ולרבי טרפון כל היום - משום דהוה חוזר. אלא אי אמרת פחות משתות לרבנן לאלתר היא מחילה, ולרבי טרפון נמי, לאלתר היא מחילה.	מזמרא														ג:
מי סברת פחות משליש לרבי טרפון כפחות משתות לרבנן דמי? - לא, משתות ועד שליש לרבי טרפון - כשתות עצמה לרבנן דמי.	מזמרא														ג:
אי הכי, במאי שמחו מעיקרא? תפשוט דבטול מקח לרבנן לעולם חוזר, דכיון דאמר להו רבי טרפון היא אונאה - שמחו, כי אמר להו כל היום - חוזר. דאי סלקא דעתך דבטול מקח לרבנן בכדי שיראה לתגר או לקרובו, במאי שמחו?	מזמרא														ג:
שמחו בשתות עצמה, דלרבי טרפון מחילה ולרבנן אונאה.	מזמרא														ג:
בטול מקח לרבנן לעולם חוזר, או דלמא בכדי שיראה לתגר או לקרובו? ואם תמצא לומר בכדי שיראה לתגר או לקרובו, מה איכא בין שתות ליתר על שתות? - איכא, דאילו שתות - מי שנתאנה חוזר, ואילו יתר על שתות - שניהם חוזרים. - מאי?	מזמרא	איבעיא להו:													ג:
חזרו לדברי חכמים.	מזמרא	תא שמע:													ג:
אי אמרת בשלמא בטול מקח לרבנן בכדי שיראה לתגר או לקרובו, ולרבי טרפון כל היום - משום הכי חוזר. אלא אי אמרת בטול מקח לרבנן לעולם חוזר, אמאי חוזר? בדברי טרפון ניחא להו טפי, דקא משוי להו אונאה כל היום ותו לא?	מזמרא														ג:
בטול מקח לא שכיה.	מזמרא														ג:
הלכתא: פחות משתות - נקנה מקח, יותר על שתות - ביטול מקח. שתות - קנה ומחזיר אונאה, וזה וזה בכדי שיראה לתגר או לקרובו.	מזמרא	רבא:													ג:
תניא כוותיה דרבא:	מזמרא														ג:
אונאה פחות משתות - נקנה מקח, יתר על שתות - בטל מקח. שתות - קנה ומחזיר אונאה, דברי רבי נתן.	מזמרא	[רבי נתן]													ג:
יד מוכר על העליונה, רצה - אומר לו תן לי מקחי, או תן לי מה שאניתי.	מזמרא	רבי יהודה הגשיא:													ג:
וזה וזה בכדי שיראה לתגר או לקרובו.	מזמרא														ג:

■ מימרא-statement
 ◌ קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראיה-proof
 ◆ חולקים-disputants
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story
 ■ מקרא-key:

Talmud Navigator

בבא מציעא-הזהב		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ																
מימרא		מאן דאמר																
עד מתי מותר להחזיר כ"ל.																■	<	
לא שנו אלא לוקח, אבל מוכר - לעולם חוזר.	רב נחמן:															■	◊	
נימא מסייע ליה																■		
חזרו לדברי חכמים.	[תנן]															■	■	◊
אי אמרת בשלמא מוכר לעולם חוזר - משום הכי חזור. אלא אי אמרת מוכר נמי כלוקח דמי - מאי נפקא להו מינה? כי היכי דעבדי ליה רבנן תקנתא ללוקח הכי נמי עבדי ליה רבנן תקנתא למוכר																■	◊	
תגרי לוד לא שכיח דטעו.																◌	◊	
אושפזיכניה דרמי בר חמא זבין חמרא וטעה. אשכחיה דהוה עציב																○	◊	
אמאי עציבת?	אמר ליה: [רמי בר חמא]															○		
אמר ליה: זביני חמרא וטעאי.																○		
זיל הדר בך.	אמר ליה: [רמי בר חמא]															○	◊	
אמר ליה: הא שהאי לי יותר מכדי שאראה לתגר או לקרובי.																○	◊	
שדריה לקמיה דרב נחמן.																○		
לא שנו אלא לוקח, אבל מוכר - לעולם חוזר. מאי טעמא - לוקח מקחו בידו, כל היכא דאזיל מחוי ליה, ואמר ליה אי טעה אי לא טעה. מוכר דלא נקט מקחיה בידיה, עד דמיתרמי ליה זבינתא כזבינתיה, וידע אי טעה אי לא טעה.	אמר ליה: [רב נחמן]															■	◊	
ההוא גברא דהוה נקט ורשכי לזבוני, קרי שיתא ושויא חמשא, ואי הווי יהבי ליה חמשא ופלגא - הוה שקיל.																○	◊	
אתא ההוא גברא ואמר: אי יהיבנא ליה חמשא ופלגא - הווי מחילה, אתן ליה שיתא ואתבעיה לדינא. אתא לקמיה דרבא																○	◊	
לא שנו אלא בלוקח מן התגר, אבל בלוקח מבעל הבית - אין לו עליו אונאה.	אמר ליה: [רבא]															■	◊	
ההוא גברא דהוה נקט כיפי לזבוני, קרי שתין ושווי חמשין, ואי הווי יהבי ליה חמשין וחמשא הוה שקיל.																○		
אתא ההוא גברא ואמר: אי יהיבנא ליה חמשין וחמשא הווי מחילה, אתן ליה שיתין, ואתבעיה לדינא. אתא לקמיה דרב חסדא.																○		
לא שנו אלא בלוקח מן התגר, אבל בלוקח מן בעל הבית - אין לו עליו אונאה.	אמר ליה: [רב חסדא]															■		
ישר.	אמר ליה רב דימי:															■		
ישר.	וכן אמר רבי אלעזר															■		
כשם שאונאה להדיוט כך אונאה לתגר	והא אנן תנן:															■	◌	◊
מאן הדיוט - לאו בעל הבית?																◌		
בצדרייתא, אבל מאני תשמישתיה דיקורי עליה - לא מזבין להו אי לאו בדמי יתירי.	רב חסדא:															!	◊	
אחד הלוקח ואחד המוכר יש להן אונאה.																■		
כשם שאונאה להדיוט כך אונאה לתגר.	[ת"ק]															◆	■	
אין אונאה לתגר.	רבי יהודה:															◆	■	
מי שהוטל עליו ידו על העליונה, רצה - אומר לו: תן לי מעותי, או תן לי מה שאניתי.																■		
מנהני מילי?																^		
(ויקרא כ"ה) וכי תמכרו ממכר לעמיתך אל תונו. אין לי אלא שנתאנה לוקח, נתאנה מוכר מנין - תלמוד לומר (ויקרא כ"ה) או קנה אל תונו.	דתנו רבנן:															■	!	◊

מימרא-statement ■ קושיא-challenge ⚡ שאלה-question ^ ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof		♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story		מקרא-key:	
בבא מציעא-הזהב		מאן דאמר			
מימרא				א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ	
ואיצטריך למכתב לוקח, ואיצטריך למכתב מוכר. דאי כתב רחמנא מוכר - משום דקים ליה בזבניתיה, אבל לוקח דלא קים ליה בזבניתיה - אימא לא אזהרין רחמנא בלא תונן. ואי כתב רחמנא לוקח - משום דקא קני, דאמרי אינשי: זבנית - קנית. אבל מוכר, דאבודי קא מוביד, דאמרי אינשי: זבין אוביד, אימא לא אזהרין רחמנא בלא תונן - צריכא.					נא.
אין אונאה לתגר.	רבי יהודה:				נא. <
משום שהוא תגר אין לו אונאה?					נא.
בתגר ספסר שנו. מאי טעמא - מידע ידע זבניתיה כמה שויא, ואחולי אחיל גביה. והאי דזבנא הכי - משום דאתרמיא ליה זבניתא אחריתי. - והשתא מיהא קא הדר ביה	רב נחמן אמר רב:				נא.
מאי אין לתגר אונאה - אינו בתורת אונאה, שאפילו פחות מכדי אונאה חזור.	רב אשי:				נא.
תניא כותיה דרב נחמן					נא.
תגר אין לו אונאה, מפני שהוא בקי.	רבי יהודה:				נא.
מי שהוטל עליו ידו על העליונה וכו'.					נא. <
מני מתניתין? לא רבי נתן, ולא רבי יהודה הנשיא.					נא.
אי רבי נתן - מתניתין קתני רצה וברייאת לא קתני רצה.					נא.
אי רבי יהודה הנשיא - מתניתין קתני לוקח, ברייתא קתני מוכר					נא.
(סימן: ז"ב ר"ש).					נא.
אונאה זו, איני יודע מי שנאה.	רבי אלעזר:				נא.
לעולם רבי נתן היא, ותני נמי בברייתא רצה.	רבה:				נא.
לעולם רבי יהודה הנשיא היא, ומאי דשייר במתניתין קא מפרש בברייתא.	רבא:				נא.
דיקא נמי	רב אשי:				נא.
אחד הלוקח ואחד המוכר	דקתני:				נא.
ומפרש ליה ללוקח, שמע מינה שיוריה שייריה למוכר, שמע מינה.					נא.
האומר לחבירו: על מנת שאין לך עלי אונאה, רב אמר: יש לו עליו אונאה	איתמר: [רב]				נא.
אין לו עליו אונאה.	שמואל:				נא.
לימא רב דאמר כרבי מאיר, ושמואל דאמר כרבי יהודה.					נא.
האומר לאשה הרי את מקודשת לי על מנת שאין לך עלי שאר כסות ועונה - הרי זו מקודשת, ותנא בטל, דברי רבי מאיר.	דתניא: [רבי מאיר]				נא.
בדבר שבממון תנאו קיים.	רבי יהודה:				נא.
אנא דאמרי - אפילו לרבי יהודה עד כאן לא קאמר רבי יהודה התם - אלא דיידעה וקא מחלה, אבל הכא - מי ידע דמחיל?	אמר לך רב:				נא.
אנא דאמרי אפילו לרבי מאיר עד כאן לא קאמר רבי מאיר התם - אלא דודאי קא עקר, אבל הכא - מי יימר דקא עקר מידי?	ושמואל אמר:				נא.
האומר לחבירו על מנת שאין לך עלי אונאה - אין לו עליו אונאה, על מנת שאין בו אונאה - הרי יש בו אונאה.	רב ענן, לדידי מפרשא לי מיניה דמר שמואל:				נא.
הנושא והנותן באמנה, והאומר לחבירו על מנת שאין לך עלי אונאה - אין לו עליו אונאה.	מיתבי:				נא.
לרב דאמר: אנא דאמרי אפילו לרבי יהודה, הא מני?					נא.
מחזורתא רב אמר כרבי מאיר, ושמואל דאמר כרבי יהודה.	אביי:				נא.

disputants-חולקים ♦ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה O	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ⚡ שאלה-question ^ תירוץ-answer ! ראיה-proof ■

מקרא-key:

Talmud Navigator

בבא מציעא-הזהב	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
לא קשיא כאן - בסתם, כאן - במפרש.	רבא:				⚡								נא:
במה דברים אמורים - בסתם, אבל במפרש, מוכר שאמר ללוקח: חפץ זה שאני מוכר לך במאתים, יודע אני בו שאינו שוה אלא מנה, על מנת שאין לך עלי אונאה - אין לו עליו אונאה. וכן לוקח שאמר למוכר: חפץ זה שאני לוקח ממך במנה, יודע אני בו ששוה מאתים, על מנת שאין לך עלי אונאה - אין לו עליו אונאה.	דתניא:				⚡								נא:
הנושא והנותן באמנה - הרי זה לא יחשב את הרע באמנה ואת היפה בשוה, אלא: או זה וזה באמנה, או זה וזה בשוה. ונותן לו שכר כתף, שכר גמל, שכר פונדק. שכר עצמו אינו נוטל, שכבר נתן לו שכרו משלם.	תנו רבנן:				⚡								נא:
שכרו משלם מהיכא קא יהיב ליה?					⚡								נא:
בצדוויי, דיהיב ארבע למאה.	רב פפא:												נא:
כמה תהא הסלע חסירה ולא יהא בה אונאה? רבי מאיר אומר: ארבע איסרות, איסר לדינר.	[רבי מאיר]												נא:
ארבע פונדיונות, פונדיון לדינר.	רבי יהודה:												נא:
שמונה פונדיונות, שני פונדיונות לדינר.	רבי שמעון:												נב:
עד מתי מותר להחזיר? בכרכים - עד כדי שיראה לשולחני, בכפרים - עד ערבי שבתות.													נב:
אם היה מכירה - אפילו לאחר שנים עשר חדש מקבלה הימנו, ואין לו עליו אלא תרעומת.													נב:
ונתנה למעשר שני ואינו חושש, שאינו אלא נפש רעה.													נב:
עד כמה תהא הסלע חסירה ויהיה בה אונאה?	ורמיה:												נב:
לא קשיא תנא דידן קא חשיב ממטה למעלה, תנא ברא קא חשיב מלמעלה למטה.	רב פפא:												נב:
מאי שנא בסלע דפליגי, ומאי שנא בטלית דלא פליגי?													נב:
מאן תנא טלית - רבי שמעון היא.	רבא:												נב:
טלית עד שתות מחיל איניש, דאמרי אינשי: עשיק לגביך ושוי לכרסיך. סלע, כיון דלא סגי ליה - לא מחיל.	אביי:												נב:
עד כמה תהא הסלע חסירה ויהא בה אונאה? רבי מאיר אומר: ארבעה איסרות, איסר לדינר.	גופא: [רבי מאיר]												נב:
ארבעה פונדיונות, פונדיון לדינר.	רבי יהודה:												נב:
שמונה פונדיונות, שני פונדיון לדינר.	רבי שמעון:												נב:
יתר על כן - מוכרה בשויה.													נב:
עד כמה תיפחת ויהא רשאי לקיימה? בסלע עד שקל, בדינר עד רובע. פחות מכן איסר - אסור. הרי זה לא ימכרה לא לתגר ולא לחרם ולא להרג, מפני שמרמין בה את אחרים, אלא יקבנה ויתלנה בצואר בנו או בצואר בתו.													נב:
בסלע עד שקל, בדינר עד רובע.	אמר מר:												נב:
מאי שנא בסלע עד שקל, ומאי שנא בדינר עד רובע?													נב:
מאי רובע דקתני - נמי רובע שקל.	אביי:												נב:
דיקא נמי, דקא תני רובע ולא קתני רביע, שמע מינה.	רבא:												נב:
למה ליה למתלייה לדינר בשקל?													נב:
מלתא אגב אורחיה קא משמע לן, דאיכא דינר דאתי משקל.													נב:
מסייע ליה לרבי אמי													נב:
דינר הבא משקל - מותר לקיימו, דינר הבא מסלע - אסור לקיימו.	דאמר רבי אמי:												נב:

disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא-:	statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראיה-!

Talmud Navigator

בבא מציעא-הזהב	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
פחות מכן איסר אסור.												◻ ◊ <
מאי קאמר?												^
הכי קאמר: פחתה סלע יותר מכדי אונאה איסר - אסור.	אביי:											!
אי הכי - אפילו משהו נמן?	אמר ליה רבא:											?
פחתה סלע איסר לדינר - אסור, וסתמא כרבי מאיר.	אלא אמר רבא:											◊ !
סלע שנפסלה, והתקינה שיהא שוקל בה משקלות - טמאה. עד כמה תיפחת ויהא רשאי לקיימה? לסלע שני דינרים, פחות מכן - יקוץ.	תנן התם:											◻ ◊
יתר על כן מאי?												^
פחות מכן - יקוץ, יתר על כן - יקוץ.	רב הונא:											◊ ! ◊
פחות מכן - יקוץ, יתר על כן - יקיים.	רבי אמי:											◊ ! ◊
יתר על כן מוכרה בשויה.	מיתבי:											◊ ? ◻
מאי לאו - שפחתה יותר מכדי אונאתה?												?
לא, יתירה דאכתי לא פחתה בכדי אונאתה מוכרה בשויה.												◊ !
עד כמה תיפחת ויהא רשאי לקיימה? בסלע עד שקל.	מיתבי:											◊ ? ◻
מאי לאו - דפחית פורתא פורתא?												?
לא, דנפיל לנורא ואפחות בחדא זימנא.												◊ !
יקבנה ויתלנה בצואר בנו או בצואר בתו.	אמר רב:											◊ ◻ <
לא יעשנה משקל בין משקלותיו, ולא יזרקנה בין גרוטותיו, ולא יקבנה ויתלנה בצואר בנו ובצואר בתו. אלא, או ישחוק או יתוך או יקוץ או יוליך לים המלח.	ורמינהו:											◊ ? ◻
לא קשיא: כאן - באמצע, כאן - מן הצד.	רבי אלעזר, ואמרי לה רב הונא אמר רבי אלעזר:											◊ !
עד מתי מותר להחזיר, בכרכים עד שיראה לשולחני, בכפרים עד ערבי שבתות.												◻ <
מאי שנא בסלע דמפליג, ומאי שנא בטלית דלא מפליג?												?
כי תנן נמי מתניתין בטלית בכרכין תנן.	אביי:											◊ !
טלית - כל איניש קים ליה בגוה. סלע, כיון דלאו כל איניש קים ליה בגוה אלא שולחני, הלכך, בכרכים דאיכא שולחני - עד שיראה לשולחני, בכפרים דליכא שולחני - עד ערבי שבתות דסלקין לשוקא.	רבא:											◊ !
ואם היה מכירה אפילו לאחר שנים עשר חדש כ'												◻ <
היכא?												◊ ^
אי בכרכין												!
הא אמרת עד שיראה לשולחני												?
אי בכפרים												!
הא אמרת עד ערבי שבתות												?
מידת חסידות שנו כאן.	רב חסדא:											◊ !
אי הכי, אימא סיפא:												?

disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:		statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראיה-!																				
בבא מציעא-הזהב		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ																		
מזמרא	אין לו עליו אלא תרעומת.	[סיפא]																			נב:	
	למאן?																					נב:
	אי לחסיד																					נב:
	לא קבולי ליקבלה מיניה, ולא תרעומת תיהוי ליה.																					נב:
	ואלא להאיך דקבלה מיניה																					נב:
	ולבתר דמקבלה מיניה - תרעומת תיהוי ליה?																					נב:
	הכי קאמר: הא אחר, אף על פי שאין מקבלה הימנו - אין לו עליו אלא תרעומת.																					נב:
	ונתנה למעשר שני ואינו חושש שאינו אלא נפש רעה.																					נב:
	שמע מינה, האי מאן דמוקים אזוזי - מיקרי נפש רעה, והני מילי הוא דסגי להו.	רב פפא:																				נב:
	מסייע ליה לחזקיה																					נב:
	בא לפורטה - פורטה בשויה, בא החללה - מחללה ביפה.	דאמר חזקיה:																				נב:
	מאי קאמר?																					נב:
	הכי קאמר: אף על פי כשבא לפורטה - פורטה בשויה, כשהוא מחללה - מחללה ביפה.																					נב:
	למימרא דסבר חזקיה דמזולוינן במעשר שני?																					נב:
	מעשר שני שאין בו שוה פרוטה, אומר: הוא וחומשו מחולל על מעות הראשונות. לפי שאי אפשר לו לאדם לצמצם מעותיו.	והאמר חזקיה:																				נב:
	מאי ביפה - בתורת יפה, דתרי זילי לא מזולוינן ביה.																					נב: